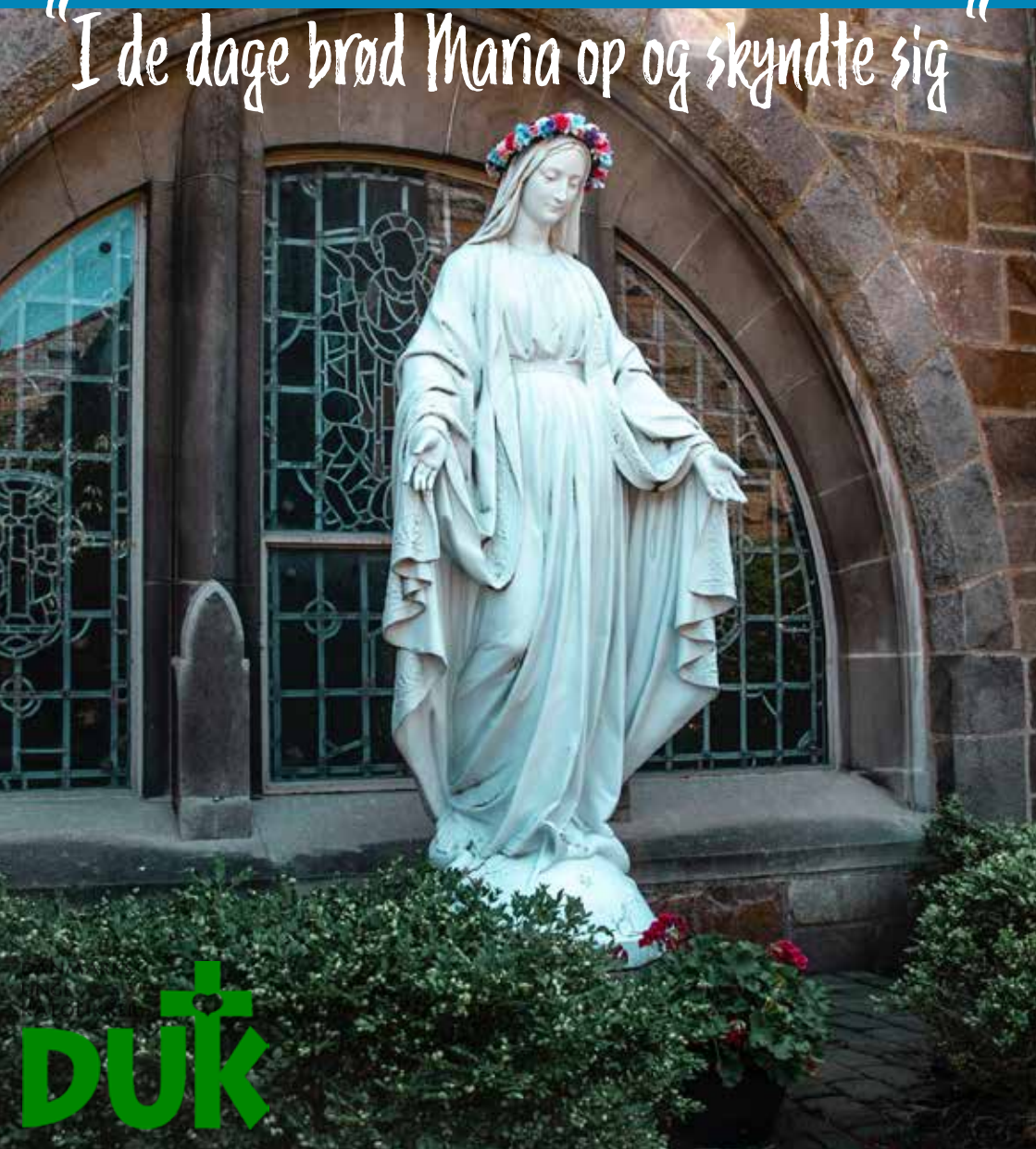

GLØRIA #15

April 2023

ISSN 2596-9773

"I de dage brød Maria op og skyndte sig

Duk

Hej kære Dig!

Tusind tak for at du tager dig tid til at læse dette Gloria-blad. Temaet for dette blad er DUK's årstema: "I de dage brød Maria op og skyndte sig".

Så lad os skynde os sammen med Maria til at sprede det Glade Budskab. Jeg håber, at bladet kan inspirere dig til at efterligne Den Hellige Guds Moder – Maria.

God fornøjelse og Guds fred

– Natalia

REDAKTIONEN:

Natalia Sandra Kuk Lazarow (redaktør)
Nicoline M. Olden-Jørgensen (layouter)
Peter Andreas Munk-Nielsen
Lea Uhlott Noval
P. Christian Noval (korrektur)

Tegneserien "Les Miracles de Jésus en BD" af Christine Ponsard & Jean-François Kieffer er gengivet med tilladelse af Fleurus Editions Mame.

© First published in French by Mame, Paris, France - 2015

Medlemmer af DUK inden for målgruppen (5–30år) får bladet gratis. Andre kan tegne abonnement.

Vi tager gerne imod artikler og forslag. Synspunkter fremsat i bladet står for skribentens egen regning.

Gloria udgives af: DANMARKS
UNGE
KATOLIKKER

HVEM ER DUK?

Danmarks Unge Katolikker er bispedømmets officielle børne- og ungdomsorganisation. DUK arbejder som forening og laver hvert år mange lejre og aktiviteter for børn og unge mellem 0–30 år. DUK er en landsorganisation med lokalforeninger over hele landet og ca. 2000 medlemmer og 150–200 frivillige.

følg & post!

#dukkliv

DUK's SEKRETARIAT:

Jagtvej 183B
2100 Kbh Ø
tlf: 39202079, 9.00-15.00

DUK's HOVEDBESTYRELSE:

Linh Nguyen, formand
Feza Shomari, næstformand
Rasmus Münchow
Filip Lazarow
Anthony Sangano
Alexander Wilger
Daniel Niro
Peter Andreas Munk-Nielsen

Gloria #15

Indhold

4 **Årstemakommentar**
af p. Roman Groszewski SJ

6 **Flyvske tanker**
om Jomfru Maria

8 **Hvorfor gå med Maria?**
af p. Daniel Ebert

12 **Den store stilhed**
tilmanmeldelse

14 **Tegneserie**
om Jesu mirakler

18 **SPOT**
på den hellige Elisabeth

21 **Mød en DUK'er**
Ginu

22 **Grin med Gud**
katolske memes

24 **Bibelhistorie**
for de mindste

26 **Jomfru Maria**
vores alle sammens mor

29 **Rosenkransen**
om mysterier

32 **Billeder**
fra sakramentalleje

35 **Tegning**
til farvelægning

Du kan downloade
Issuu App og følge
duk.dk for at læse
Gloria og de gamle
blade online!

Talking
WITH
GOD

Giving Light to Our World

“I de dage brød Maria op og skyndte sig. (Luk. 1:39)

At rejse sig fra hvad og til hvad?

Til andre mennesker

Pave Frans valgte denne passage fra Lukasevangeliet som teamet for Verdensungdomsdagene i Lissabon 2023. Vi, som DUK, ønsker også at lade os blive ledt af disse ord gennem dette år.

Denne sætning er fra 1. kapitel af Lukasevangeliet, og taler om hvad Maria gjorde efter bebudelsen. Inden englen gik, fortalte den om Elisabeth som på mirakuløst vis også var blevet gravid. Elisabeths mirakel er en bekræftelse til Maria på, at det, der er sket med hende, ikke blot var en drøm, men en sand handling fra Gud.

Hendes indre oplevelse af at møde Gud i sit hjertes ensomhed, resulterer nemlig i at træde ud i verden, træde ud til et andet menneske. Disse ord fortæller os om troens dynamik. Mødet med Gud lukker os ikke i os selv, men åbner os for et andet menneske.

Vi fristes ofte af at tænke, at tro er en privat sag. Noget kun mellem mig og Gud. Fokusset på den indre verden, skal balanceres med erfaring og åbenhed overfor at have et forhold til en konkret og levende person. Det, vi har brug for som kirke og DUK er at dele oplevelsen af tro, dele vores forhold til Gud, men også vores hverdagsproblemer og dilemmaer. Derfor er det så vigtigt at opbygge en kultur med dyb dialog.

Gud nærvær i Elisabeths behov

Maria går til Elisabeth for at tjene hende. Gud er til stede i Elisabeths liv og i hendes simple behov for støtte og hjælp i hendes sene alder og fremskredne graviditet.

Deres gensidige vidnesbyrd styrker dem i troen. Derfor er det så vigtigt at dele troen med andre troende, men også at bære vidnesbyrd om at efterleve evangeliet til de ikke-troende.

Maria ønsker at tjene generøst og uselvisk. Det at Hun giver sig selv taler til en så vigtig tjeneste kultur, som har brug for et nyt skub hos DUK. At være frivillig er en handling af uselvisk at give og tage ansvar for de betroede opgaver, mennesker og for Kirken.

At blive frivillig betyder at tage DUK's og Kirkens mission som sin egen. Denne holdning kommer ikke som en selvfølge, men det er efterligningen af Maria og frem for alt Jesus, som i sin død og i eukaristien bliver en gave.

At rejse sig fra hvad og til hvad?

I vores liv rejser vi os fra noget og går videre til noget nyt. Oplevelsen af mødet med englen satte Maria i en ny retning. Denne rejse betød at risikere alt, hendes liv, hendes fremtid, hendes forhold til Josef. At være tro mod denne opgave krævede at forlade alt, hvad der holdt hende tryk.

Tro og kærlighed fører Hende til enden, også gennem meget svære begivenheder som truslen om stening for utroskab, fødslen i en stald, flugt til Egypten, Jesu mis-

sion og den konstante trussel mod Hans liv og til sidst Hans død.

I alt dette stolede hun og elskede. Fra hvad og mod hvad føler du dig ledet på det seneste? Hvad forlader du for at åbne op for noget helt nyt? Hvad føler vi os inviteret til som DUK-medlemmer? Hvad er nyt for kirken i Danmark? Hvilket nyt inviterer Gud hele Kirken til? Hvordan tyder vi Guds tegn i hverdagen og de seneste års begivenheder?

Pavens opfordring er bestemt en udfordring for vores arbejdsskemaer og trosudøvelse. Han guider os til at balancere vores religiøse liv mere mod et forhold til andre mennesker især dem der er eller føler sig udelukket fra kirken. Det er vores største udfordring at finde det får, der er fortabt, og bringe det tilbage til flokken. Vi inviteres til at bevæge os mere fra trosregelfokuseret til trosmeneske og relationsfokuseret. For at svare på det, er vi nødt til at forlade vores komfortzone og bevæge os mod dette nye eventyr om at elske andre, ligesom Maria gjorde for at tjene og elske Elisabeth.

Flyvende tanker

Jomfru Maria – den største heltinde nogensinde?

Hvorfor er katolikker egentlig glade for Jomfru Maria?

Og "glad" er vist en underdrivelse – jeg burde snarere spørge hvorfor mange katolikker er ELLEVILDE med Jomfru Maria?

Og vigtigere endnu – hvad er mit eget forhold til Jomfru Maria? Hvorfor er jeg selv glad for hende?

Nogle mennesker tror ikke på at kvinder kan være helte, fordi de kun tænker på helte som værende superstærke og mandige. Andre tror, at kvinder er undertrykte og bare skal blive ligesom mænd for at blive helte.

Men hvad med Jomfru Maria?

Hun var hverken mand eller fysisk stærk. Hun må have haft nogle andre egenskaber – noget langt mere værdifuldt.

Nogle mennesker tror ikke på at kvinder kan være helte...

Måske er vi for hurtige til at vælge vores helte ud fra hvad vi kan se på overfladen. For er Jomfru Maria da ikke den største heltinde nogensinde?

Det er ikke svært at forestille sig, hvilken situation hun stod i, da englen Gabriel kom og spurgte om hun ville føde Guds Søn. Hun risikerede at blive anklaget for sex uden for ægteskabet.

Hun risikerede, at Josef, hendes forlovede, ville tro, at hun havde bedraget ham og at han ville forlade hende.

Men tænk hvis hun ikke havde sagt ja til at være Jesu mor?

Så var Gud ikke blevet menneske og havde ikke kunnet være sammen med os og frelse os. Hvem ved hvad der så var sket?

Jomfru Marias

ydmyge accept af Guds vilje er sandsynligvis den største heltegerning noget menneske nogensinde har udført for menneskeheden. Der er ikke uden grund, at hun kaldes den største helgen.

En stor helgen må også være en stor helt. Det siges, at hun var uden arvesynd, og på den måde var udvalgt af Gud til at føde hans Søn.

Men jeg må også tro, at hun valgte det selv af egen fri vilje – for jeg tror ikke på, at en kærlig Gud vil tvinge nogen til samarbejde.

Ingen elsker Jesus højere end Maria, fordi ingen kan overgå

en mors kærlighed til sit barn. Og fordi Maria kendte til Jesu mission om frelse for alle mennesker, var hendes kærlighed endnu større.

På den måde er hun ikke kun en mor for

Jesus, men også for mig – min himmelske mor. Fordi hun elskede Jesus så højt, kender hun ham bedre, end jeg gør og ved derfor hvor meget jeg har brug for ham.

Hun inspirerer mig til at være parat til at satse alt på Guds vilje og hun hjælper mig tættere på ham med sin forbøn. Hellige Guds Moder, bed for os!

af Peter Andreas Munk-Nielsen

HVORFOR GÅ MED MA

Hvorfor overgive sig til

Maria? Eftersom menneskets hjerte er skabt af Gud til Gud, vil det altid have en dyb længsel efter at være der hvor det hører til, nemlig hos den Treenige Gud Fader, Søn og Helligånd.

Mennesket er, med andre ord, skabt til fællesskab med den levende Gud. Det er et faktum at det er umuligt for det syndige menneske at opnå dette fællesskab på egen hånd.

Men Gud den almægtige Fader har i sin uendelige visdom og barmhjertighed besluttet at sende sin enbårne Søn, Jesus Kristus, universets konge, for at Han ved sit hellige offer og frelses gerning skulle knuse døden, synden og de anklager som den gamle fjende, slangen, Satan har fremstillet imod Guds skabning.

Det er derfor kun ved den absolutte efterfølgelse og overgivelse til Jesus Kristus verdens frelser at mennesket kan træde frem foran Gud den almægtige Fader, for det er som

Herren siger det i den Hellige Skrift "Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig." (Johannes 14:6)

Og Apostlene vidner "Jesus er den sten, som blev vraget af jer bygmestre, men som er blevet hovedhjørnesten. Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved." (Apostlenes gerninger 4:12)

Derfor må vi altså gå i Jesus fodspor og efterfølge Ham, på den vej Han gik, for at vise os vejen hjem til den evige Fader, i Helligåndens enhed. Herren har åbenbaret den vej vi skal gå, det er korsets vej: "Da sagde Jesus til sine disciple: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.

RIA?

af P. Daniel Ebert

...fortsættes næste side!

Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv? For Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighed sammen med sine engle, og da vil han gengælde enhver efter hans gerninger." (Matthæus 16:24-27)

Da må vi altså miste vore liv i Jesu hænder, for da skal vi finde livet og frelsen. Der er derfor ikke noget at diskutere, livet i efterfølgelse af Kristus er fornægtelsen af jeg´et og iklædningen af korset.

Denne korsets vej og gang er ikke let. Tværtimod, det er en gang som mange begynder på, men det er de færreste der går den til ende. Dette skyldes i sidste ende altid mangel på selvfornægtelse og for meget kærlighed til en selv, en manglende tillid til at Herren Jesus virkeligt er tilstede og fuldkomengøre det arbejde som Han har påbegyndt i den enkelte sjæl, lige meget hvor svært og håbløst den kan se ud engang imellem. Man må altså aldrig

give op, når man først er begyndt at gå denne korsets gang og efterfølgelse af den korsfæstede Herre.

Der er et menneske, som stråler klarere og renere end nogen anden, et menneske som har gået denne gang sammen med Herren, og som er et lysende eksempel. Et menneske som virkelig omfavnede korset og forstod den sande overgivelse. Hendes ord til Herren lød "Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!" (Lukas 1:38).

Efter af den hellige Jomfru Maria, først ved eget eksempel viser os hvordan vi skal overgive os, til Herren vor Gud. Vender hun, himmelens dronning, menneskehedens blomst, sig nu til sine børn, de døbt og siger "Gør, hvad som helst han siger til jer." (Johannes 2:5).

Og hvem ved bedst hvad Herren har sagt og gjort end Hans egen velsignede og hellige moder, som bar Ham under sit hellige hjerte i 9 måneder, som bar Ham fra krybben til gravnen hvorfra Han opstod på den herlige påskemorgen?

Fra Kirkens begyndelse af, var Maria, Herrens moder til stede "Da de var kommet ind i byen, gik de op i salen ovenpå, hvor de plejede at opholde sig, Peter og Johannes og Jakob og Andreas, Filip og Thomas, Bartholomæus og Matthæus, Jakob, Alfæus' søn, og zeloten Simon og Judas, Jakobs søn. De holdt alle i enighed fast ved bønnerne, sammen med kvinderne og Jesu mor Maria og hans brødre." (Ap: 1:14)

Når nu vi ser, at Kirkens hellige Apostle holdt fast i bønnerne i enhed med Maria Guds moder, skal vi da ikke gøre det samme? Selvfølgelig skal vi gøre det!

I vores Døb er vi blevet Guds børn, vi har fået den vidunderlige gave at kunne kalde, den almægtige Fader, for "Fader vor"! Når nu Faderen i sin uendelige visdom har bestemt det at Hans enbårne Søn skulle have den uplettede jomfru Maria som moder, hvem er vi - som er blevet Guds børn i Helligåndens bad - da til at skulle afvise denne samme gave? Det kan vi ikke!

I dåben blev vi døbt til Jesu liv og derfor kan vi ikke fornægte hende som bar Ham i sit eget liv! Vi må omfavne himmelens dronning som vor egen moder, og lade hende opdrage os til efterfølgelsen og korset.

Hvem kan bedre opdrage os til den sande efterfølgelse, det sande kristne liv, end hende som opdrog Kristus, Herren?

Det menneske der ønsker at betragte Faderen i evighedernes evighed, må først betragte Sønnens hellige ansigt i dette timelige liv, det ansigt Han ikklædte sig da Han lod sig undfange af Helligånden i Jomfru Marias skød og blev menneske. Maria er den suveræne lærer der lærer os at betragte hendes Søns hellige ansigt.

For ingen har betragtet det hellige ansigt med større kærlighed hende. Dette er vore mål at elske den opstandne som Hans egen moder, med den samme rene, uselviske kærlighed i fuldstændig overgivelse til Guds vilje.

Foto: Åsmund Sollinøgdal

Den store stilhed

af Lea Uhloft Noval

29-årige Alma lever et stille liv i et moderne katolsk kloster og skal til at aflægge sine evige løfter som nonne, da hendes storebror Erik uventet opsøger hende efter mange års adskillelse.

Erik vil have sin del af arven fra deres afdøde far, men hans tilstedeværelse åbenbarer en mørk hemmelighed, som Alma har gjort alt for at skjule. I takt med at ceremonien nærmer sig, bliver Alma hjemsøgt af minder og tvivl, og hun har pludselig svært ved at mærke den Gud, som hun så inderligt have håbet på skulle frelse hende. »Pas på ham, Gud, men hold ham væk.« Således lyder filmens første replik fra hovedpersonen Søster Alma om sin bror, mens hun knæler i bøn foran sin seng under korset.

Vi følger hendes dagligdag i klosterlivet op til hendes

løfteaflæggelse. Den katolske kirke i Brønshøj danner rammerne som klosterkirke hvori seks søstre har deres dagligdag.

Alma og hendes bror Erik fremstilles som modsætninger, men deres indre dæmoner er næsten ens. Den største forskel er måden de vælger at håndtere dem på. Erik prøver at bekæmpe sine dæmoner med alkohol, hvori- mod Alma vælger at gå i kloster, for på den måde at opnå ultimativ tilgivelse og befri sig fra sine dæmoner. Hun søger tilgivelse hos Gud, uden at have tilgivet sig selv og det skaber store konflikter i Almas sind.

Filmen er ikke slet ikke uden humor. Da Alma forklarer Erik, at hun skal aflægge sine evige løfter og giftes med Gud, besvarer Erik med; "Ikke mange kan sige de har Jesus som svoger".

Foto: Mia Mai Dengsø Graabæk

Gennem hele filmen bliver humor brugt til at løfte filmen fra de sårbare eller mærkelige episoder. Øjeblikke lettes med humoristiske replikker, høreværn eller når søstre spiller videospil.

Instruktøren Katrine Brocks er selv opvokset i kristent bofællesskab og har som barn oplevet Gud som en beskyttende og kærlig skikkelse, men også som én, der holder øje med alt og kan straffe med overvældende skyldfølelse. Dette Gudssyn træder tydeligt igennem i Almas forhold til Gud. Det er tydeligt, at Jesus fremstilles som det ultimative forbillede på godt og ondt. Det ses i priorindens modtagelse af Erik som deres næste og den fortabte, som kunne være Jesus, såvel som i Almas forståelse af, at hun skal have en høj standard for at kunne blive elsket af Gud.

“Den store stilhed” skildrer menneskets kamp for at føle sig god nok og værd at elske – selv med vores mørkeste hemmeligheder, og hvordan vi kan dæmonisere andre mennesker for at holde vores egen sti ren.

Som katolik var jeg nervøs for skildringen af katolske ordenssøstre, som så mange gange er blevet gjort til modbydelige skikkelser, men her fanges de mange facetter af orden-slivet og det fællesskab og den familie som bliver skabt søstre imellem.

Filmens temaer om tro, skam, tilgivelse og hvor vi søger hen for at finde mening med livet gør filmen relaterbar for publikum. Hvor søger jeg hen, når jeg forsøger at finde tilgivelse og mening med det hele?

Som det hele spidser til, tyr filmen alligevel desværre til elementer som burde have sin egen genre, for hvad er en nonnefilm uden gyser-elementer?

Premiere: 12. januar 2023

Holdet bag:

Alma – Kristine Kujath Thorp

Erik – Elliott Crosset Hove

Moder Miriam – Karen-Lise Mynster

Instruktør: Katrine Brocks

JESU MIRAKLER

af Jean-François Kieffer og Christine Ponsard

DE TI SPEDALSKE

LUKASEVANGELIET 17,11-19

På vej til Jerusalem går Jesus ind i en landsby. Ti mennesker, der er syge med spedalskhed, kommer hen imod ham.

JESU MIRAKLER

på
tegneserie

Men på vejen
derhen, blev de
raske.

En af dem, vendte sig om, og gik
tilbage ...

Han kastede sig
for Jesu fødder.

Og han var en samaritaner.

Hør, hvor er de ni andre?
De blev allesammen helbredt,
men det er kun denne fremmed
fra Samaria, der vender tilbage
og priser Gud.

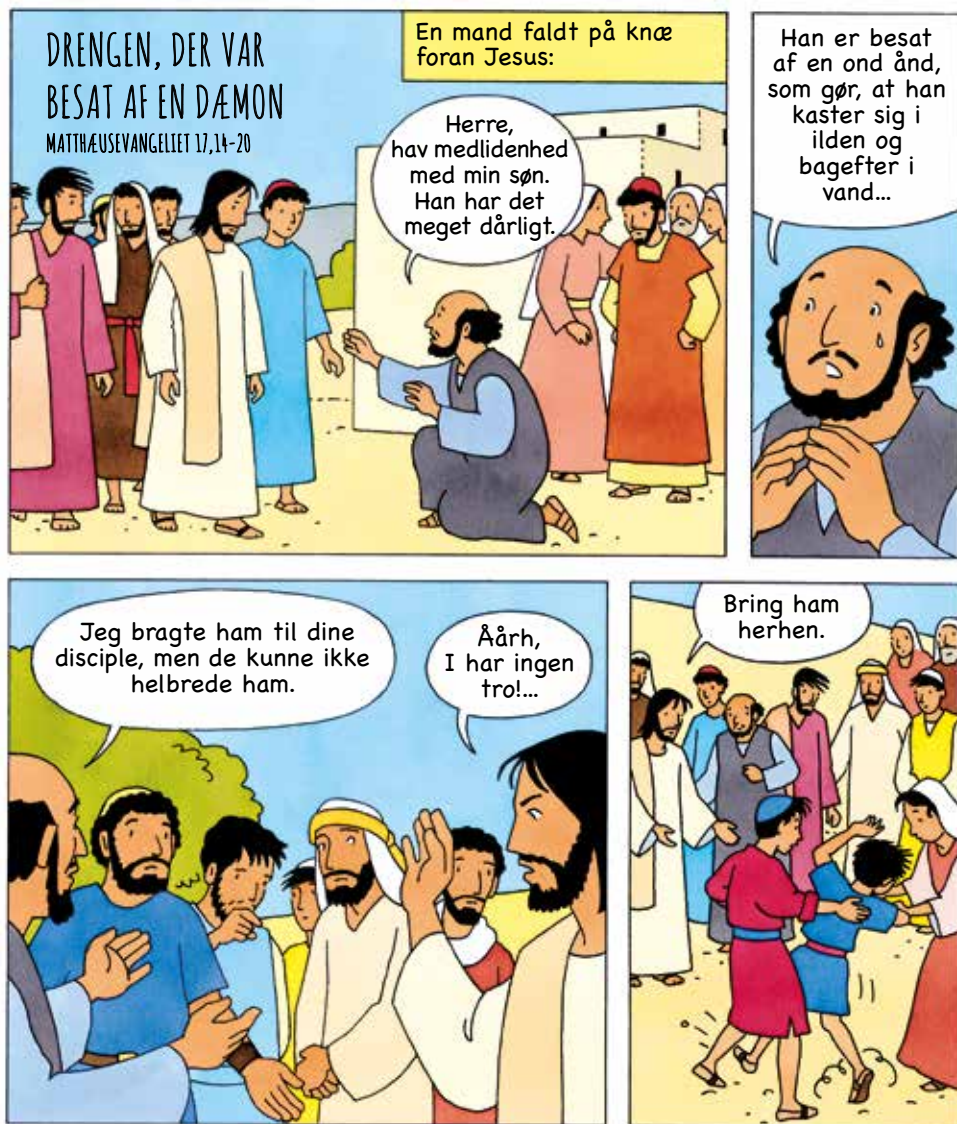

Rejs dig. Din tro
har frelst dig!

JESU MIRAKLER

af Jean-François Kieffer og Christine Ponsard

© Mame, 2012

JESU MIRAKLER

på
tegneserie

SPOT

på en helgen

Den hellige Elisabeth

”I de dage brød Maria op og skyndte sig til en by i Judæas bjergland; hun gik ind i Zakarias’ hus og hilste Elisabeth” (Luk 1, 39-40).

Disse bibelvers er skrevet af evangelisten Lukas, som hændelsen, lige efter Jomfru Marias bebudelse. Det stiller læseren flere spørgsmål: hvorfor skyndte Jomfru Maria sig til Zakarias Hus i Judæas bjergland for at hilse på Elisabeth? Hvem var Elisabeth?

Elisabeth var kvinde fra Aron slægt som dertil også var slægtninge med Jomfru Maria. Hun boede i Judæas bjergland i en by kaldet Ain-Karim. Hun boede der sammen med sin mand Zakarias, som var præst i Abijas gren af præster. I den bibelske beretning om Elisabeth og Zakarias, beskrives de som ældre.

Elisabeth var ufrugtbar. Barnløshed i ægtepar på den tid, var anset som skamfuldt, og kunne også anses som en straf fra Gud. Dog var de begge *’retfærdige for Gud og levede uangribeligt efter alle Herrens bud og forskrifter’* (Luk 1, 6).

Det var et klart ønske for dem begge at få et barn, og derfor bad Zakarias ofte til Gud om at Elisabeth måtte blive velsignet.

Da det blev Zakarias tur til at gøre præstetjeneste i Herrens tempel, viste Ærkeenglen Gabriel sig for Zakarias, og meddelte ham, at Gud havde hørt hans bøn og vil lade Elisabeth blive velsignet. Dog ikke med et hvilket som helst barn, men et barn som ville bane vejen for og vidne om Messias - Jesus Kristus.

Dette barn skulle kaldes for Johannes (Johannes Døberen). Ærkeenglen Gabriel profeterede at Johannes vil blive fyldt med Helligånden allerede fra moders liv.

Da Zakarias vendte hjem til Elisabeth, blev hun gravid efter få dage, som englen havde fortalt ham. Elisabeth så dette mirakel som en stor velsignelse, og hun blev hjemme i de næste 5 måneder, for at passe på barnet i maven.

Da Elisabeth var i sjette måned i graviditeten, brød Jomfru Maria op, og skyndte sig hjem til Elisabeth for at ønske Elisabeth tillykke med barnet.

Da Maria - som selv var gravid med Jesusbarnet - hilste på Elisabeth, sprang Johannes i Elisabeths mave af glæde, og hun blev fyldt med Helligånden.

I Helligåndens kraft genkendte hun Jomfru Maria- og Jesus-barnets hellighed, og råbte med høj røst: *“Velsignet er du iblandt kvinder, og velsignet er dit livs frugt [Jesus]”* (Luk. 1, 42).

Det er altså blandt andet Elisabeths ord, som vi beder i *‘Hil dig Maria’*-bønnen, hvor vi ære Maria for hendes hellighed, og priser hendes livs frugt Jesus.

...fortsættes næste side!

Efterfølgende fortsætter Elisabeth med ordene: *“Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig?”* (Luk 1, 43).

Denne gang udtrykker Elisabeth en glæde over Jomfru Marias besøg, men samtidig virker hun overrasket over at selveste ‘Herrens mor’ ville besøge hende.

Efter Johannes Døberens fødsel får vi ikke nogen yderligere informationer om Elisabeth. Dog er de få informationer vi har om hende rigeligt, til at forstå hendes væsen og hellighed.

Den hellige Elisabeth viser os, hvordan vi bør stole på Gud og leve efter Guds Ord, til trods for at vi møder modgange i vores liv. Hun viser os at tålmodighed og tillid til Gud bliver en velsignelse i vores liv.

Hun viser os et eksempel på gæstfrihed. Dertil lærer hun os, at åbne vores hjerter og hjem for Jomfru

Maria og Jesus. Dertil viser Hun os ydmyghed, når hun anser Jomfru Maria- og Jesu - besøg i hendes liv for en glædelig overraskelse.

Men en særlig vigtig ting som Elisabeth lærer os, er den gode samtale med sine venner/familie. I stedet for at klage, bande, bagtale, prale, lyve, eller tale dårlig om Gud, så vælger hun at bruge sin tid i samtalen med Jomfru Maria, på at prise Gud og ære Jomfru Maria.

Lad os tage ved lære af Elisabeths hellige liv og blive en bedre version af os selv.

Hellige Elisabeth
- **Bed for os**

Mød en DUK'er

Navn: Ginu

Alder: 13 år

Hvor kommer du fra: Jeg er født i Norge, men jeg bor i Odense.

Skostørrelse: 43

Yndlingsret: Pizza

Bedste oplevelse med DUK: Min yndlingsoplevelse er da vi på firmelsesholdet lavede pakkeleg og julehygge med Sct. Albani DUK, det var rigtig sjovt.

Yndlingshistorie fra Bibelen: Historien om Adam og Eva er rigtig interessant.

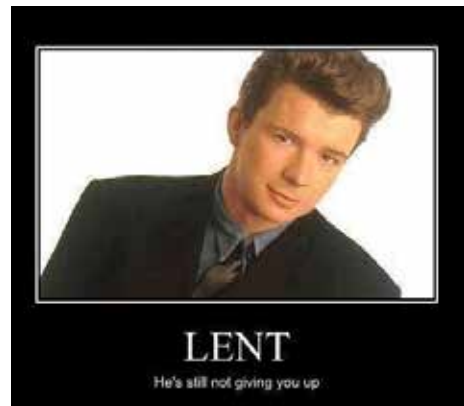
Hvad er det bedste ved at være katolik? Det katolske samfund vi har i Kirken, fællesskabet og at man kan dele troen med andre – det har en stor betydning.

Glæder du dig til firmelsen - og hvorfor? Ja! Min søster har modtaget firmelsessakramentet, og til hendes firmelse var det rigtig sjovt, og hele familien var der. Det er vigtigt at gøre det med familie og venner, så det bliver rigtig godt.

Hvad er dit bedste råd til andre DUK'ere? Mit bedste råd er at ikke være alt for nervøs, men kom her i Kirken og DUK. Selvom du ikke kender alle, skal det nok blive en fed oplevelse.

GRIN med GUD

- katolske memes!

**HVORDAN ALLE DE GAMLE DUK'ERE KOMMER
TIL AT FESTE TIL DUK'S 75 ÅRS JUBILÆUM**

PRAYED TO ST. ANTHONY

**FOUND WHAT I WAS
LOOKING FOR**

memegenerator.net

Jesus: u should carve the turkey, Judas.

Judas: ok but why me?

Jesus: ehh, I figured u like to stab things
in the back

OG JEG VAR SÅDAN

**"BARE ROLIG MOR, JEG ER
TILBAGE IGEN OM TRE DAGE, MAKS"**

**NO, NO...
MR. JESUS NO HERE...**

**Stop giving me
your toughest
battles**

Prøv i fasten at skære
dit tiktok-forbrug ned
fra 2 timer til bare 1 time

Jomfru Marias besøg hos Elisabeth

«I de dage brød Maria op og skyndte sig til en by i Judæas bjergland; hun gik ind i Zakarias' hus og hilste Elisabeth.

Da Elisabeth hørte Marias hilsen, sprang barnet i hendes liv, og hun blev fyldt med Helligånden og råbte med høj røst: »Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt!

Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig? For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd. Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse.«

Luk. kap. 1 v. 39-45

Hvad sker der i historien? Maria besøger Elisabeth, som er hendes kusine. Men da hun melder sin ankomst i døren, så mærker Elisabeth sit barn i hendes mave bevæge sig voldsomt som aldrig før.

Det siges at spædbørn kan opfange og genkende lyden af deres forældre, når de er inde i maven. Men Elisabeths barn, som senere bliver kendt som Johannes Døberen, bliver så glad af at høre Marias stemme at han spræller af alle livets kræfter, fordi han er så begejstret.

Vi er også kaldet til at blive ligeså glade for Jomfru Maria. Hvorfor? Fordi Jomfru Maria er vores himmelske mor! Hun er udvalgt af Gud til at være noget helt særligt - nemlig at føde Guds Søn.

Selvfølgelig er det vigtigt at være taknemmelig og glæde sig over de forældre vi har fået her på jorden. Men at tro på at vi også har en mor i himlen, der elsker os og beder for os giver en særlig glæde.

Prøv engang at bede rosenkransen og se om du kan finde ud af om "Hil Dig Maria"-bønnen minder om Elisabeths svar til Maria!

Spoiler alert: Der er et sted i bønnen, hvor der bruges præcis de samme ord som Elisabeth bruger!

Jomfru Maria

Nogen gange er det sådan med vores mødre, at det kan føles svært at lytte til deres mange råd.

Men lige så snart vi mister mor af syne, har vi alligevel brug for hende her og nu. Måske er mor på arbejde, eller måske ude at handle. Men når du så kalder på hende, så kommer hun altid til dig.

En mor kan mærke, at du har brug for hende og hun mærker dit savn. Vi har alle brug for en god mor. En mor som kan gøre dig glad. En mor som kan trøste dig, når du er ked af det.

En mor som kan hjælpe dig, når du har brug for hjælp. En mor som elsker dig ubetinget.

Udover vores ene mor, har vi altså en anden som er i Himlen.

Jesus har den samme Mor. Hun hedder Maria. De fleste kalder hende Jomfru Maria. Hun er en kærlig Mor, som viste Ham omsorg hver dag. Hun har fulgt Jesus siden hun fødte Ham, og hun har været sammen med Ham, i alle Hans vigtigste momenter i livet. Hun var der, da han blev fremvist i templet.

- vores alle sammens mor

Hun var der, da Han udførte sit første mirakel til brylluppet i Kana, Hun var der, da Han blev korsfæstet. Hun var der da han steg op til Himlen og satte sig ved Guds højre hånd. Maria har altid støttet Jesus i hans opgaver i livet, og hun har fulgt Jesus i Hans medgang og modgang. Maria er altså en vidunderlig mor.

Jesus vidste godt, at vi mennesker havde brug for en ekstra Mor, som vil vise os omsorg og støtte os i vores opgaver, ved at bede for os. Derfor besluttede Jesus, da Han hang på korset, at give sin kære Mor til os mennesker.

Dette gjorde Jesus, for at give os en himmelsk mor, som vi kan vende os til, når vi har brug for hjælp. Maria følger os hver dag fra Himlen, og lytter til vores bønner, og ser vores bekymringer.

Hun beder for os hver dag, og hun ønsker at vi er lykkelige. Man siger sådan: "Hver gang vi beder 'Hil dig Maria-bønnen', så kigger Jomfru Maria ned på os fra Himlen". Jomfru Maria kigger på os med sine blide øjne og ser vores glæder og smerter. Derefter vender hun sig mod Gud i Himlen og beder Ham om at hjælpe os.

Efter hun har bedt Gud, om at hjælpe os, retter hun blikket tilbage på os, og siger følgende ord til os: "Du skal gøre hvad som helst, som Jesus siger til dig". Når du vælger at lytte til din himmelske mor - Jomfru Marias - ord, vil du blive lykkelig.

Hellige Maria
- Bed for os

Her skulle der have været en **vildt fed artikel** og lige præcis dét, som du synes er spændende. Desværre mangler vi frivillige til at skrive denne artikel.

Hvis du har en idé til en **artikel** eller har en god **tegning**, vi kan bruge til farvelægning eller hvis du er kreativ og vil vise, hvordan du laver noget kreativt, så send en mail til gloria@duk.dk eller kontakt os på Facebook eller Instagram.

Hvad enten du er **15 år**, **25 år** eller **45 år**, så har vi brug for din hjælp.

Rosenkransens mysterier

Rosenkransen kan ses som en meditativ bøn, hvor vi mediterer gennem gentagne bønner over Evangelierne; altså meditationer over specifikke episoder i Jesu og Jomfru Marias liv. Disse evangelieepisoder kaldes *mysterier*.

Mysterier forstås ofte som noget gådefuldt eller hemmelighedsfuldt, som umiddelbart ikke kan forstås eller forklares med menneskelig forstand. Derfor kan rosenkransens *mysterier* ofte blive forstået som evangelieepisoder om Jesu og Jomfru Marias liv, som er gådefulde og uforklarlige.

Dette er til dels rigtig, da der er mange trossandheder i den katolske tro, som også er blandt de udvalgte rosenkransmysterier, som anses som reelle mysterier, såsom: Gud bliver menneske, Jomfru Maria undfanger, Jesu opstandelse osv.

Meditation over disse reelle mysterier kan hjælpe de bedende med at fordybe sig i Guds ubetingede og uendelige kærlighed til hver enkelt af os. Denne erkendelse af Guds kærlighed til os har naturligvis en værdi i sig selv, da det kan styrke vores kærlighedsrelation til Gud.

Mysterier kan derudover også forstås på en anden måde end uforklarlige og gådefulde episoder af Jesu og Jomfru Marias liv. Mysterier kan nemlig også forstås som udtømmelige kærlighedsfortolkninger af evangelieepisoderne. Dette betyder konkret at rosenkransens udvalgte evangelieepisoder (*mysterie*) aldrig kan færdiganalyseres af den bedende.

...fortsættes næste side!

*“Rosenkransen er
altså et himmelsk
værktøj...”*

Derfor kan meditationer over rosenkransens mysterier altså anses som en evig dialog med Gud, som kommunikerer med os gennem disse evangelieepisoder.

En evig uudtømmelig dialog med Gud, som kan give frugt i vores kristne liv, hver gang vi indgår aktivt i dialogen, ved at bede rosenkransen og dermed meditere over rosenkransens mysterier.

Dette efterlader mindst 2 store spørgsmål:

1. Hvilke frugter kan vi få i vores liv, når vi indgår i en dialog med Gud, ved at bede Rosenkransen?

2. Hvordan kan vi indgå i en aktiv dialog med Gud, når vi beder Rosenkransen?

Ved at bede Rosenkransen, hvori vi mediterer over dens mysterier, indgår vi i dialog med Gud gennem fordybelse i Jesu og jomfru Marias liv.

Ofte er der også øvrige helgener som indgår i flere af rosenkransens mysterier, såsom: Skt. Josef og Skt. Johannes Døberen. Gennem Jesu eller forskellige helgener som optræder i rosenkransens mysterier, kan vi lære af deres dyder. Dermed kan den bedende blive inspireret til at gøre disse dyder i sit eget liv.

Flere af rosenkransens mysterier fortæller også om menneskelig svaghed, hvorved vi gennem disse mysterier, kan genkende os selv i disse personer. Dette kan hjælpe os med at forstå vores egne svagheder, for at vi kan erkende dem, bekende dem, og forbedre os som mennesker.

Måden hvorpå vi kan indgå i en aktiv dialog med Gud når vi beder Rosenkransen, er ved at åbne vores hjerte. Gennem stilhed, fokus, og åbenhed, giver vi Gud muligheden til at forme vores hjerter efter hans vilje; så det kan fyldes med endnu mere kærlighed til Gud og vores næste.

Rosenkransen er en bøn; altså en relation med Gud. Ligesom at en sand relation til et andet menneske ikke teoretiseres, så kan vores relation til Gud heller ikke teoretiseres. Dette betyder, at vi bliver nødt til at springe ud i det, og aktivt forsøge at danne en relation til Gud.

En af de stærke måder at danne en relation til Gud er ved at bede Rosenkransen og meditere over rosenkransens mysterier med åbenhed.

Dette hjælper os først og fremmest til at opnå et bedre kendskab til Jesu og Jomfru Marias liv. Men på et dybere plan hjælper Rosenkransens mysterier os med at fordybe os i Guds kærlighed til os, erkende vores menneskelige svagheder, og inspirere os til at forbedre os og vokse i vores dyder.

Rosenkransen er altså et himmelsk værktøj, som ændrer dit liv. Et værktøj til at blive tættere med Gud og blive en bedre version af sig selv.

Billeder fra foråret

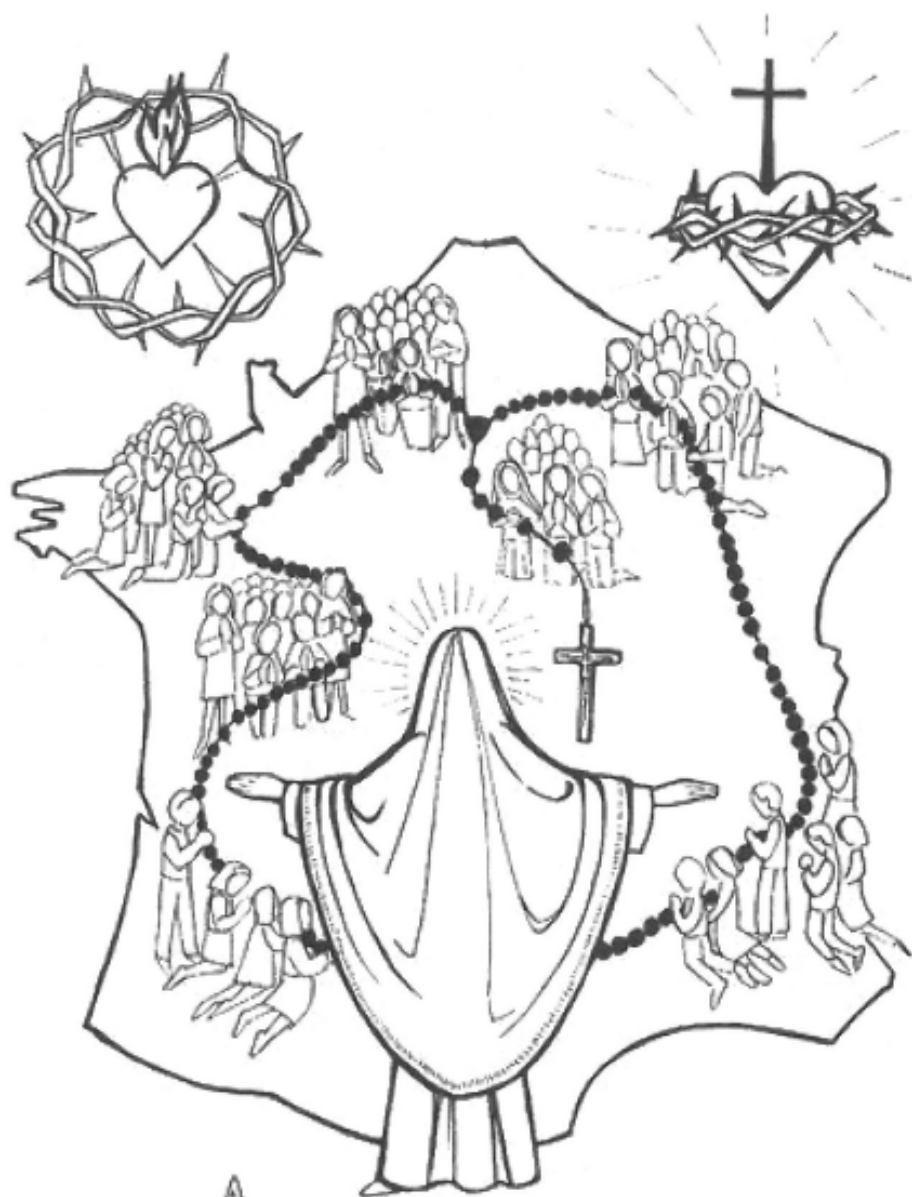

ts sakramentalleje

TEGNING TIL FARVELÆGNING

AVE MARIA...

**Hjælp os med at få stablet den fedeste
jubilæumsfejring på benene!**

**DUK fylder 75 år i år og det bliver fejret i med et brag
d. 23. september på Ømborgen.**

**Som en del af forberedelsen har vi brug for din hjælp.
Vi har bl.a. brug for hjælp til:**

- Et pop-up **DUK**-museum til jubilæumsfesten (finde relevant viden, udtænke en udstilling og formidle fortællinger)
- At skrive en **DUK**-krønike og indhente information
- Grafiske opgaver såsom merchandise, sanghæfter, sociale medier m.m.

Går du rundt med en stor interesse i at grave i **DUK's
historik, en drøm som museumsformidler eller er du
skarp til grafisk design så har vi brug for dig!**

**Meld dig til i skemaet www.duk.dk/bliv-frivillig,
hvori du skriver, hvad du gerne vil hjælpe med og så
er du med!**